

δὲν κατέστησαν εἰσέτι ἀληθῶς δημῶδη παρ' ἡμῖν. Οἱ πλείστοι μάλιστα τῶν λογίων ὀλίγην εἰς τὰ ποιήματα ταῦτα ἔδωκαν ἀξίαν, ἐνῶ οἱ ἄλλοδαποὶ λόγοι κρίνουσιν ἄλλως. Ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ποιήματα ταῦτα ἔτυχον σπουδαίας μελέτης παρά τινων κριτικῶν, ἐν οἷς ὑπῆρχε καὶ μία τῶν μεγίστων φιλολογικῶν ἐπισημοτήτων τοῦ αἰῶνος τούτου, ὁ Κ. Γαμχζέος. Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα περικοπὴν ἐπιστολῆς τινος τοῦ γνωστοῦ Ἀμερικανοῦ ἑλληνιστοῦ Κ. Φέλτωνος, γραμμένης ἐκ Κερκύρας πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀξιολύμπιον φίλον ἡμῖν Κ. Χίλλ, ὅστις εὐπρεστήθη νὰ ἐπιτρέψῃ ἡμῖν τὴν δημοσίευσιν τῆς περικοπῆς ταύτης.

« Πιστεύω, λέγει ὁ Κ. Φέλτων, ὅτι ὁ Βαλχωρίτης εἶναι ἀληθῶς ποιητής. Ἐθέλχθην ὑπὸ τῶν ποιημάτων του. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἀνέγνωσά τι ἀνάλογον ἀποπνεύον οἶονεὶ ὁρῶσαν τινα αὐραν, ἐπαγωγὴν καὶ πρωτότυπον. Καλλονή, χάρις, τρυφερότης καὶ ζωηρὰ φαντασία, ἔρως πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἐνθουσιασμός πρὸς πᾶς ἡρώϊκας αὐτῆς πράξεις πνέει ἐφ' ὅλων τῶν στίχων, καὶ δίδει εἰς ἑκάστην τῶν ποιημάτων ἐκείνων ἀσυνήθην ἀφέλειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν. Ὁ συγγραφεὺς, νομίζω, ὑποπίπτει εἰς ἓν σφάλμα γράφων εἰς τὴν δημῶδη διάλεκτον τῶν Ἰονίων νήσων, ἥτις ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπαίδευσις προῖχεται θέλει καταστή ἐν *raïois*· διότι ἡ γλῶσσα τῶν ἐκπεπολιτισμένων θέλει εἰσθαι ἡ γλῶσσα τῆς φιλολογίας. Αἱ ἰδέαι τοῦ Κ. Βαλχωρίτου ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ εἰσὶν ἰδέαι ἐκπεπολιτισμένου ἀνδρός. Κατὰ φανερὸν ὑπάρχει ὅτι ἂν καὶ εἶναι κάτοχος τῆς διαλέκτου ἐν ἧ' αἱ σκέψεις του ἤθελον φυσικῶς ἐκφράζεσθαι, μεταχειρίζεται ἐκ συστήματος ταυτην μόνον εἰς εἰδικὴν περίστασιν (ἐν τοῖς προοιμίοις γεγραμμένοις εἰς καθαρεύουσαν γλῶσσαν). Οὐχ ἥττον ὁμῶς τὰ ποιήματα τοῦ Κ. Βαλχωρίτου θέλγουν τὴν καρδίαν τῶν συμπολιτῶν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει μένει ὡς ἀγαπητὸν μνημόσυνον. Οὕτω τοῦλάχιστον ἐράνη ἐμοί. Θέλω μετὰ προσοχῆς μελετήσαι πάλιν τὰ ποιήματα ταῦτα, ἀφοῦ ἐξελειφθῇ ἡ πρώτη ἐντύπωσίς μου. »

Εἰς τὴν σύντομον καὶ πρόχειρον ταύτην ἐπίκρισιν τοῦ διακεκριμένου Ἀμερικανοῦ φιλολόγου οὐδὲν προσθετομεν. Ἐκαστος δύναται νὰ κρίνῃ τὰς κρίσεις του ἐπ' αὐτῆς. Ὅπως δὴ ποτε ἐκ τῆς κρίσεως ταύτης, γινέσκει, ὡς μοί φαίνεται, ἱκνῶς δῆλον, ὅτι δὲν ἠπατήθημεν πολὺ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν τὴν περὶ τῶν ποιημάτων τοῦ Κ. Βαλχωρίτου ἐν τῇ *Πανδῶρᾳ*.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ, υἱός.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ.

— 000 —

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Α' ἀνήκει τῇ ἐξ Ἰταλίας

καταγομένη οἰκογενεῖα Λομβάρδη (Lombardi). τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β' τῇ ἀγνώστου καταγωγῆς οἰκογενεῖα Φραγκοπούλου.

Ι. ΔΕΚΙΓΑΔΔΑΣ.

Α'.

Β'.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ.

— 00 —

Λονδῶν, 30 Ἰουλίου 1853.

Ἦλπιζα τὴν δευτέραν μου ἐπιστολὴν (*) νὰ σὲ γράψω ἐκ Παρισίων· καὶ ὁμῶς ταύτην θὰ λάβῃς διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ταχυδρομείου· διότι ἐλθὼν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς Γαλλικῆς αὐτοκρατορίας εὔρον προσφιλεῖ φίλον, ὅστις μεταβαίνων εἰς Ἀγγλίαν μ' ἐβίασε νὰ συγροήσω αὐτόν.

(*) Ἰδὲ φυλλ. 201, σελ. 229.